

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 43. Joannis Mauroceni Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

ardori cederet, eidem author extitit, ut rursus gregi suo invigilaturus Virodunum reverteretur, unde optimus hic Antistes die duodecima Februarii anno sequenti Roma discessit, ad Diæcesin suam rediturus, postea tamen anno Domini millesimo sexcentesimo decimo suum Episcopatum, quem per octo annos tenuerat, abdicavit, & demum die vigesima septima Aprilis Nancæi anno a partu Virginis millesimo sexcentesimo vigesimo tertio obiit.

§. XLIII.

Joannis Mauroceni Cardinalis obitus.

Sacrum Purpuratorum Collegium hoc anno trium Cardinalium jacturam deplorabat, quos inter primus erat Joannes Franciscus Maurocenus, vulgo *Morosinus* dictus, patria Venetus, qui ex nobilissimo genere anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo septimo natus, naturæ beneficio raras animi, corporisque prærogativas consecutus est, & tam alieno ministerio, quam propria industria variis scientiis adeo exornatus evasit, ut tunc, cum Venetus Senator esset, in Sabaudiam, Gallias, Poloniam, Hispaniam, & Constantinopolim Orator diceretur, in qua postrema urbe Catholicæ Religioni egregia prorsus præstitit

Sæcul. XVI.
A.C. 1596.

Ciaccon. vit.
Pontif. t. 4.
pag. 190.
Annal.
Greg. XIII.
Ughell. Ital.
Sacra.

Sæcul. XVI. fitit obsequia, effecitque, ut pro ritus
A.C. 1596. latini Christianis ad veram Religionem
 contra hæreticos propugnandam qui-
 dam Religiosi Theologi a Gregorio XIII.
 submitterentur, a quo etiam Pontifice
 Maurocenus vacanti interea Brixienti
 Episcopatu præficiebatur, ejusque e-
 lectione a Sixto V. Gregorii Successore
 confirmata in Gallias, ut protritæ ibi-
 dem Religioni prospiceret, Nuntius A-
 postolicus, demum vero anno Salutis
 millesimo quingentesimo octogesimo o-
 ctavo decima quinta Julii Cardinalis
 Presbyter sanctorum Martyrum Nerei,
 & Achillei nominabatur, eique ipsemet
 Henricus III., ad quem pro componen-
 dis simulatibus inter hunc Regem, &
 Guisæ Ducem exortis mittebatur, præ-
 sentibus Reginis, Regique Sanguinis
 Principibus rubrum Galerum imposuit,
 illumque in sinceræ benevolentiae testi-
 monium duobus pinquissimis beneficiis
 dotare voluit, quo tamen regio mu-
 nere recusato Maurocenus Regem ita
 alloquebatur. *Scito mi Rex, a Curia
 Romana in Gallias me destinatum ad labo-
 res exantlandos, non ad opes colligendas.*
 Postquam vero Guisus Dux in Galliis
 iniqua morte sublatus fuerat, non de-
 erant, qui Mauroceum apud Sixtum V.
 insimularent, perinde ac si in vindican-
 da hac nece remissior negotium sibi
 com-

commissum minus sincere gessisset: Sæcul. XVI. A.C. 1596.
 quapropter Romam evocatus custodiæ traditur, sua tamen innocentia tutus nequidem Pontificis gratiam ignava submissione captare voluit, inquit, *malle se innocentem plecti, quam turpiter liberari.* Ergo ipsius causa mature discussa, cum nonnisi calumniantium invidia ab æmulis accusatus inveniretur, non modo in pristinam Papæ gratiam rediit, sed ampliori dignitate auctus ad Cæsaris preces Hungariæ, & Germaniæ rebus præfectus est. Interfuit etiam sacris Comitibus, in quibus Urbanus VII. Gregorius XIV. Innocentius IX. & Clemens VIII. summi Pontifices renuntiabantur. Tandem publicis negotiis solutus ad restaurandam Ecclesiæ suæ disciplinam Brixiam se contulit, cum ingenti applausu, ac magnifica prorsus pompa exceptus, hanc tamen communem Brixensium lætitiâ inopinâ Mauroceni mors brevi in summum luctum convertit; hoc enim anno die decima quarta Januarii apoplexia tactus ibidem obiit, postquam ætatis suæ annum quinquagesimum octavum cum tribus Mensibus expleverat, sepultus in Ecclesia sua Cathedrali: prius vero hic Cardinalis totam suam suppellectilem multis aureorum millibus æstimatam in pauperum subsidium testamenti

menti

Sæcul. XVI. A. C. 1596. menti tabulis reliquerat. Hic idem Cardinalis scientiæ eminentia suo affini Petro Morosino itidem Cardinali, qui in Concilio Constantiensi ingens sibi nomen comparabat, haud inferior præter plures orationes ad Principes dictas, sacrosque sermones, atque epistolas posteris etiam reliquit Doctrinæ Christianæ regulas, ac quædam statuta pro reformatione Cleri Brixienfis.

§. XLIV.

Philippi Segæ Cardinalis extrema.

*Ciacon. l. 6.
pag. 246.
Cicarell. in
vita Innoc.
IX.*

Alter erat Philippus Segæ patria Mediolanensis, cujus nobilis prosapia apud Ravennates sub Ravaldorum nomine satis conspicua est. Hic præter humaniores literas præcipue jurisprudentia clarus anno Redemptionis nostræ millesimo quingentesimo sexagesimo die vigesima tertia Septembris Doctorum Lauream emerebatur: postea vero ob insignem morum integritatem, ac singularem in rebus gerendis dexteritatem, & prudentiam sub Pio quarto, & quinto summis Pontificibus maximi momenti negotiis præficiebatur: regnante autem Gregorio XIII. Ripæ Trasonis Antistes anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo quinto nominatus, fervente intestino bello in Belgium, & biennio post in Hispa-